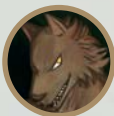

‘Maar oma, wat zijn je ogen groot!’

‘Dan kan ik je goed zien, meisje.’

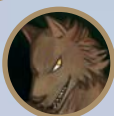
‘Maar oma, wat zijn je oren groot!’

‘Dan kan ik je goed horen, meisje.’

‘Maar oma, wat zijn je tanden groot!’

‘Dan kan ik goed **ETEN!**’

De wolf springt uit bed.
Roodkapje geeft hem een mep.
Haar rugzak raakt zijn kop.

Maar dan gaat de deur open.
Daar is oma.
Haar haren zijn nat.
Ze ruikt naar bloemen.

‘Wel hier en daar!

De wolf!’

Ze pakt de leeslamp. **Bam!**

‘Is hij dood?’

‘Nee.

Kijk, zijn borst gaat op en neer.

Maar hij moet hier weg.’

Ting ting ting.

‘Een pakje voor u.’

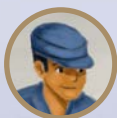

‘Dag man van de pakjes.

Dank u wel.

Zeg, neemt u die wolf mee?

Zo ver als kan!’

‘Dat is goed!’

Oma tilt de wolf op.

Hopla! Daar gaat hij het busje in.

